

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinae, 1603

Martyrivm Felicis Presbyteri; Irenæi Diaconi, Mustiolæ nobilissima
Matronæ: & aliorum. Ex eo quod est apud R. P. Surium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

& vſitatum eleemoſynarum opus exercere cœpit. Videre licebat quotidie ingentem pauperum numerum ad ædes illius confluere, totamque ciuitatem peregrinis repleri. Viduarum & orphanorum longa examina; clericorum etiam & monachorum irruentium turbæ, ſanctiſſimas eius nundinas frequentabant; quos ille innumeris humanitatis officijs recreabat atque fouebat; donec languor præualeſcens luçantem ſpiritum è corporis habitaculo migrare compelleret. Tum ſupplici & pura confeſſione præmiſſa, olea illa placida & ſancta ſacri olei extrema vñctiōne delibuta, ſacroſanctum Dominici corporis viaticum accepit, circumſtanteque illo ſuo ſemper familiari tam clericorum quam monachorum collegio, plenam operibus bonis & eleemoſynis, plenam honoris & gratiæ animam ad cælos tranſmiſit. Funus fuit ſummorum infimorumque; lachrymis in S. Michaelis Eccleſiam illatum, ibidemque honorificè tumulatum anno ſalutis 1139. tertio Nonas Iulij: Epiſcopatus eius anno 37. Translatum autem eſt ſacrum corpus anno 1189. ſub Clemente tertio, pridie Kalendas Octobris; quo die anniuerſario gaudio feſtiuitas eius celebratur. D Ioannes Tritthemius Abbas Spanheimenſis affirmat eum in vita & poſt obitum multis claruiſſe miraculis.

Mira liberalitas eius in pauperes.

Sacramentis munitus migrat ad Dominum.

MARTYRIVM FELICIS PRESBYTERI; Irenæi Diaconi, Muſtiolæ nobiliſſimæ Matrone: & aliorum. Ex eo quod eſt apud R. P. Suriū.

Coronati ſunt An. Romani 275. Eutychiani Papæ i. teſte.

TVR-

C. Baro:
Tom. 2. An-
nal.
3. Iulij.

*Felix confir-
mas Christi-
anos aduer-
sum persecu-
tionem.*

*Præclarum
Felicis re-
sponsum.*

Iohan. 17,

TURGIUS, Aureliani Imperatoris vicari præfectoria ornatus dignitate, homo ferina mente cum ab eodem Imperatore Christiani sanguinis avidissimo Tusciam ad Christianos discutiendos missus esset; magna eos diligentia ad supplicia conquirebat. Et quidem erat in eadem ciuitate haud exiguus Christianorum numerus, religionis Christianæ studio florentissimus; quibus Felix presbyter in agro Faliscorum ad constantiam egregia pietatis ac fidei documenta quotidie depromebat, & futura ad certamina luculentis sermonibus roborabat. Quæ ut primùm ad aures Turgij delata sunt, ille sinè mora, prompta militum manu eò missa Felicem in vincula conijci mandauit.

Altera verò die tribunali in Faliscorum ciuitate erecto, Felicem adduci præcepit, adductumque & de nomine & dignitate, si qua esset, interrogauit. Cui Christi martyr: Felix, inquit, mihi nomen est; & quanquam peccator, dignitate presbyter. Ad quem rursus Turgius; Cur diuersis in locis cogis conuenticula, & populum à cultu deorum abducis? Respondit Felix; Quæ verò est vita nostra, nisi ut hoc æuo breuissimo Christum Iesum prædicemus, populumque precioso illius sanguine redemptum ab idolorum spurcitie repurgemus, ut vitæ sempiternæ, ad quam à Deo creati sunt, mereantur esse consortes. Et quæ, inquit Turgius, est vita æterna? Cui Felix? Vita æterna hæc est: Ut cognoscant Deum Patrem; & qui ad nostram omnium salutem è cælo in terras missus est, Iesum Christum; & sanctum vtriusque Spiritum; eamque Trinitatem Deum vnum & verum credamus, timeamus, & omni-

omnibus denique corporis animiq; viribus sincerè colamus. Tunc Turgius, densis peccatorū suorum tenebris occoecatus: Recedo, inquit, ab isto infelici Deo tuo, teque Augustorum præceptis obedientem præbe, ne malè mulctatus serò tandem resipiscere cogaris. Imò, inquit Felix utinam Christo Domino obedire mereamur, eiusque nomen eo, quo par est, cultu prosequi. Tum iratus Turgius, os martyris lapidibus tundit, penitusque conteri iussit. Eo supplicio diu fatigatus martyr, beatum Deo spiritum tradidit. Corpus eius canibus in plateam obiectum, fuit studio Irenæi diaconi iuxta muros Sutrij nono Kalendas Iulij sepultum.

*Os eius lapidibus ceditur.
Reddit Spiritum.*

Quod ubi rescivit Turgius, confestim Irenæū catenis vinctū ante rhedam suā nudis pedibus, Clusinā ciuitatē. Clusium Tusciæ ciuitatē profecturus, ire cōpulit. Ut verò Clusium peruenit, illo in carcerem coniecto, prima cura fuit reliquos Christianos discutere. Ea re diu agitata, Mustiola insigni pietate matrona noctu custodias diligenter obijt, ac ministris pretio delinitis intrò admissa, vinctorum pedes lauit, faucibusque vnxit, & singulis alimenta & vestes suppeditauit. Tantū tamq; eximiū charitatis lumē cū diu in medijs tenebris occultari non posset, statim per Torquatum quendam, Turgio innotuit. Porrò cum Mustiolam Claudij Imperatoris esse consobrinam, Turgius audisset se deduci iussit; quam conspiciatus incredibili pulchritudine præditam obstupuit, præcepitque sinè iniuria, immò etiam admodum honorificè reduci in domum suam. Deinde ad illam veniens, blandissimis verbis compellauit, monendo rogan-

Irenæi supplicium.

Mustiola consolatur captiuos.

Mustiola Claudij Imperatoris consobrina.

62 MARTYRIUM FELICIS PRESBY.

rogandoque, ne vellet natales suos ad illum diē clarissimos sempiterno dedecore subuertere. Tu, dicebat, decus & gloria foeminarum, abiectissimorum hominum pedes lauare non erubescis? Tu damnatorum amicitiam etiam nūm expētis? Ecquæ dementia? Cui Mustiola: At, inquit, nostra nobilitas non generis claritate, sed sanctorum Christianorum humilitate æstimatur. Ideo lubens ego gaudensque eorum pedes exosculor, qui amore Christi IESU in carceris vincula libenter perferunt. Eo responso commotus vehementer Turgius, iussit omnes Christi vinctos capite truncari: beatum verò Irenæum, spectante Mustiola, in eculeo suspendi; ferreis ungulis latera eius discerpi; flammisque admotis, cruciatibus ad adspēctum sanè horrendis torqueri: At Irenæus in medijs supplicijs Christo finē fine gratias agens, tandē expirauit.

Irenæi cruciatus.

Obitus eius.

Magna Mustiolæ fortitudo inter supplicia.

Tum verò beata Mustiola conuersa ad Turgium: Quid, inquit, ô miser, tanta crudelitate in homines innocentes sæuis? sed hæc sors illorum est, vt peracto certamine gaudijs in cælo perfruantur sempiternis; tu verò in igne æterno sedem habebis. Turgius hoc audiens, furore inflammatus, præcepit eam coram se plumbatis cedi, donec planè deficiens spiritum traderet. Peregit hoc certamen sanctissima martyr quinto Nonas Iulij; cuius corpusculum à seruo

Dei Marco apud vrbis Clusinae
muros conditum
est.

VITA